

Słowo pasterskie na zakończenie Roku Świętego i Jubileuszu 100-lecia Archidiecezji Gdańskiej

Czcigodni Bracia w Kapłaństwie,
Drodzy w Chrystusie Siostry i Bracia,

W trzecią niedzielę Adwentu, gdy w Kościele zapalamy świecę radości – symbol nadchodzącego w Betlejem Światła - Jezusa, które rozprasza ciemności naszych dróg, chcę zwrócić się do Was ze słowem wdzięczności, umocnienia i nadziei. Gaudete – „Radujcie się w Panu!” W tym słowie wybrzmiewa zachęta do przeżywania czasu przygotowania na przyjście Pana, lecz także echo przeżywanego od miesięcy Roku Świętego i Jubileuszu 100-lecia naszej archidiecezji.

1. Radość, która wyrasta z obietnicy Boga

Dzisiejsze słowo Boże prowadzi nas ku radości, która jest pełna nadziei. Prorok Izajasz obiecuje, że pustynia zakwitnie, ziemia sucha zamieni się w ogród, a serca zalęknionych odzyskają siłę. Obrazy te niosą w sobie zapewnienie Boga, że nie opuszcza swoich, nawet jeśli droga wydaje się trudna i długa. Dlatego w drugim czytaniu św. Jakub wzywa nas do cierpliwości, do czekania na Pana tak, jak czeka rolnik na plony, gdy ziarno wsieje w ziemię. Zachęca do umiejętności czekania na owoce, które rosną w ukryciu.

Rok Święty nauczył nas właśnie tego: odnowa rodzi się z trwania przy Chrystusie, w codziennej z Nim rozmowie, w zapraszaniu Go do naszej zwykłej, czasem szarej codzienności, w której pytamy Go: „Kim Ty jesteś?”. Ewangelia daje nam do zrozumienia, że możemy pytać o Jego tożsamość i o Jego obecność w naszym życiu. Nawet wielki Jan Chrzciciel pytał: „Czy Ty jesteś Tym, który ma przyjść?”. Jezus odpowiada czynami: ślepi widzą, chromi chodzą, ubogim głosi się Dobrą Nowinę. Takie znaki również widzieliśmy pośród nas przez cały rok: sakramenty przyjmowane z nową gorliwością, nawrócenia, pojednania, troska o biednych i zapomnianych, dziesiątki inicjatyw, w których wiara stawiała się żywa.

2. Wspólny trud dla wspólnego dobra

Wkrótce zakończy się Rok Święty i Jubileusz naszej archidiecezji. Można już teraz powiedzieć, że był to czas łaski. W tym pięknym duchowo czasie Bóg dotykał naszych serc, jednych łagodnym tchnieniem, innych mocnym poruszeniem pobudzającym do nawrócenia. Wielu otworzyło na nowo drzwi wiary, odkryło głębię modlitwy, pojednania i służby. W naszych parafiach, wspólnotach, rodzinach i sercach dojrzewało pragnienie odnowy – nie tej, która przemija jak poranny blask, lecz takiej, która zakorzenia się w codzienności, jak ziarno wzrastające w glebie. Wspólnoty modlitwy w kościołach jubileuszowych, dni skupienia, pielgrzymki, dzieła miłosierdzia, spowiedzi po latach, ciche pojednania w rodzinach, odnowiona gorliwość kapłanów, młodzież, która odnajdywała drogę powrotu, starsi, którzy „odświeżyli” nadzieję – wszystkie te ślady są jak gwiazdy, które Pan zapalił na firmamencie naszego gdańskiego Kościoła.

Pragnę dziś wyrazić wdzięczność wszystkim, którzy tworzyli ten jubileuszowy czas: biskupom, kapłanom, osobom konsekrowanym, świeckim liderom wspólnot, pracownikom diecezjalnych instytucji, ludziom kultury, nauczycielom, młodzieży, rodzinom. Dziękuję za każdy trud, każdą godzinę poświęconą przygotowaniom i celebracjom, za modlitwy i ofiary, za uśmiech i cierpliwość.

Moją wdzięczność kieruję do kapłanów kościołów jubileuszowych, którzy otwarli nie tylko świątynie, ale i swoje serca, by każdy mógł przeżyć głębię sakramentów i doświadczyć szczególnej łaski miłości miłosiernej, która z nich się rodzi.

Dziękuję również tym, których nie widać „w pierwszym szeregu”: wolontariuszom, którzy składali ten jubileusz jak mozaikę z drobnych, często niewidocznych gestów; tym, którzy troszczyli się o oprawę liturgiczną, techniczną, organizacyjną oraz wszystkim, którzy – być może anonimowo – ofiarowali swój czas lub serce. Wiele dłoni pracowało jak jedno serce – i to jest prawdziwy skarb Kościoła.

Uroczyste zakończenie Roku Jubileuszowego w diecezjach – zgodnie z życzeniem papieża – zostało zaplanowane na 28 grudnia. Zatem zapraszam Was, Siostry i Bracia, do wspólnego uwielbienia Boga w tym właśnie dniu na godz. 13:00 do oliwskiej katedry. Uroczyste dziękczynienie zakończy wręczenie nowo ustanowionego medalu Cooperator Sancti Adalberti (Współpracownik Świętego Wojciecha) zasłużonym diecezjanom oraz замуrowanie kapsuły czasu. 30 grudnia natomiast – dokładnie w setną rocznicę ustanowienia diecezji

gdańskiej – spotkajmy się jeszcze raz w kościołach jubileuszowych na modlitwę uwielbienia za łaski otrzymane w tym świętym czasie.

3. Nie zatrzymujmy się, lecz idźmy dalej drogą nadziei

Zamykając Jubileusz, nie zamykamy łaski. Kościół jest żywym organizmem, który oddycha historią, ale się nie zatrzymuje, lecz idzie do przodu siłą Ewangelii. Dlatego potrzeba, abyśmy patrzyli w przyszłość. Potrzebujemy wciąż stawiać sobie pytanie, co to znaczy, że mamy być świadkami nadziei, której dzisiejsza liturgia używa blasku. To ona zaprasza, aby każdy z nas stał się świadkiem nadziei, która nie boi się trudności, bo wie, że Pan jest blisko. W tym właśnie duchu nowy rok duszpasterski zachęca nas, abyśmy byli „uczniami-misjonarzami”.

A jako uczniowie-misjonarze jesteśmy posłani, by tę nadzieję nieść innym. Rozejrzyjmy się tylko, a zobaczymy, jak wielu jest wokół nas tych, którzy utracili nadzieję, radość i sens życia; którzy pogrążeni są w samotności i różnych trudnościach; którzy nie rozumieją co to moralność i niezbywalne prawo do życia; którzy czują się zranieni, odrzuceni, niezrozumiani i odepchnięci. Pomóżmy im, by ta nadzieja powróciła i na nowo zamieszkała w ich życiu. By sprostać tej misji, musimy wciąż na nowo uświadamiać sobie znaczenie formacji chrześcijańskiej. Formacja chrześcijańska jest dziś jednym z najpilniejszych zadań Kościoła, ponieważ bez niej wiara słabnie, a życie chrześcijańskie traci swoją dynamikę. W jej centrum pozostaje zawsze osobowa relacja z Jezusem Chrystusem, który w swoim słowie i sakramentach nieustannie formuje tych, którzy otwierają się na Jego działanie. Formacja obejmuje całego człowieka – jego duchowość, rozum oraz zdolność do życia we wspólnocie i do podejmowania misji. Dokonuje się ona przede wszystkim w rodzinie i parafii, które muszą stawać się prawdziwymi środowiskami wzrostu wiary, a także we wspólnotach i ruchach, gdzie wielu znajduje konkretne drogi pogłębienia życia duchowego. Wobec postępującej sekularyzacji nie wystarcza już jedynie przekaz wiedzy religijnej – konieczne jest towarzyszenie, wtajemniczenie i budowanie dojrzałej więzi z Chrystusem. Przygotowane z pieczołowitością celebracje roku liturgicznego, modlitwa i codzienne wsłuchiwanie się w Słowo Boże są niezastąpionymi drogami tego wzrostu. Owocem formacji ma być chrześcijanin, który nie tylko wierzy, ale z odwagą i radością daje świadectwo swojej wiary. Tylko w ten sposób Kościół może wypełnić swoją misję i pozostać znakiem nadziei dla świata.

W naszej archidiecezji dostępnych jest wiele propozycji formacyjnych dla dzieci i młodzieży. Wyzwaniem wciąż pozostaje jednak formacja dorosłych. Tym bardziej cieszą inicjatywy Instytutu Teologicznego Archidiecezji Gdańskiej (ITAG). Instytut stworzył w ostatnim czasie Szkołę Duchowości –

pogłębiającą wiedzę o życiu duchowym oraz Szkołę Wiary i Rozumu – łączącą formację duchową z pogłębioną refleksją teologiczną. W lutym ruszy także Szkoła Modlitwy. Szkoła Biblijna z kolei umożliwia głębsze poznanie Pisma Świętego i pomaga w zastosowaniu jego nauki w życiu. Cieszę się, że również coraz więcej parafii poszerza swoją ofertę duszpasterską o katechezy dla dorosłych. Duszpasterzom, którzy podjęli się organizacji tego trudu, bardzo dziękuję, a pozostałych proszę o tworzenie przestrzeni, w których wierni będą mogli rozwijać w sobie postawę ucznia-misjonarza.

To właśnie troska o formację i o duchową kondycję naszej wspólnoty, a także pragnienie, by jeszcze skuteczniej docierać z Ewangelią do tych, którzy najbardziej jej potrzebują, skłania nas dziś do podjęcia wspólnego dzieła odnowy. Dlatego pragnę ogłosić, że w naszej archidiecezji rozpoczynają się przygotowania do synodu diecezjalnego. Będzie to czas uważnego słuchania Ducha Świętego oraz siebie nawzajem, aby wspólnie rozeznawać, jak prowadzić nasz Kościół ku przyszłości, której oczekuje od nas Chrystus.

Adwent uczy, że największe obietnice Boga dojrzewają w ciszy i codzienności. Dlatego już teraz proszę wszystkich: parafie, wspólnoty, kapłanów, osoby konsekrowane i świeckich, o modlitwę w tej intencji. Prośmy Ducha Świętego, aby inspirował nas do realizacji tego wydarzenia i odnowił oblicze gdańskiego Kościoła. Niech szczególną okazją ku temu będzie cotygodniowa adoracja Najświętszego Sakramentu, pielęgnowana we wszystkich parafiach. Jako pamiątka i owoc kończącego się Roku Jubileuszowego niech przerodzi się ona we wspólne wołanie naszego lokalnego Kościoła o Ducha Ożywiciela, który uzdolni nas do odważnego stawienia czoła wyzwaniom przyszłości.

Wszystkie nasze troski i wyzwania oraz całą naszą archidiecezję zawierzam Maryi, Matce oczekujących i wierzących, oraz świętym patronom, na czele ze św. Wojciechem, którzy strzegą naszego Kościoła. W ich opiece rozpoznajemy przede wszystkim działanie Boga, który sprawia, że nawet pustynia rozkwita.

Wszystkim z serca udzielam pasterskiego błogosławieństwa.

+ Tadeusz Wojda SAC
Arcybiskup
Metropolita Gdański

Gdańsk-Oliwa, dnia 14 grudnia 2025 r.

Znak akt IV H 3 – 4/2025